

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 17Csp/94/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122453608
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Markéta Marečková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2024:6122453608.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom JUDr. Markétou Marečkovou, v právnej veci žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava - Ružinov, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1./ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/X, XXX XX D., 2./ E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/X, XXX XX D., právne zastúpení JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO:47 445 092, o zaplatenie sumy 37.355,21 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1./ a 2./ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 7.067,30 eur s 5%-ným p. a. úrokom z omeškania zo sumy 198,38 eur od 16.05.2021 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.06.2021 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.07.2021 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.08.2021 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.09.2021 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.10.2021 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.11.2021 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.12.2021 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.01.2022 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.02.2022 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.03.2022 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.04.2022 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.05.2022 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.06.2022 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.07.2022 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.08.2022 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.09.2022 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.10.2022 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.11.2022 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.12.2022 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.01.2023 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.02.2023 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.03.2023 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.04.2023 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.05.2023 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.06.2023 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.07.2023 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.08.2023 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.09.2023 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.10.2023 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.11.2023 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.12.2023 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.01.2024 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.02.2024 do zaplatenia, zo sumy 198,38 eur od 16.03.2024 do zaplatenia, zo sumy 124,- eur od 16.04.2024 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 150,-- eur splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietam.

III. Priznávam žalovaným v 1./ a 2./ rade voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 70%, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobným návrhom doručeným súdu dňa 23.12.2022 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaných v 1./ a 2./ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 48.543,46 eur s 5,29 %-ným p. a.

úrokom zo sumy 37.355,21 od 14.10.2022 do zaplattenia najviac do 15.09.2045 a 5,00 %-ným p. a. úrokom z omeškania zo sumy 38.871,94 eur od 14.10.2022 do zaplattenia a na náhradu trov konania. Nárok odôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2817621003 žalobca so žalovanými uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2817621003 dňa 10.08.2015, na základe ktorej žalobca žalovaným poskytol medziúver vo výške 45.000,- eur. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 269,04 eur, ktoré boli povinní uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 70,66 eur a 5,29 %-ný p. a. úrok za medziúver vo výške 198,88 eur, pričom sa uspokojovali v poradí úroky za medziúver a vklady na konto sporenia. Žalobca z konta sporenia na konto medziúveru preúčtoval len časť zodpovedajúcu úroku za medziúver. Uvedené preúčtovanie vykonal v zmysle čl. V. bod 5.3. zmluvy o úvere. Žalovaní porušili dohodnuté zmluvné podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 09.03.2020 žalobca vyzval žalovaných na doplattenie omeškaných splátok. Nakoľko omeškané splátky neboli doplattené dňa 19.06.2020 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 3.534,79 eur so sumou poskytnutého medziúveru 45.000,- eur, čo predstavuje sumu 41.465,21 eur. Dlhá suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje sumu vo výške 42.981,94 eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 41.465,21 eur, nezaplattených 5,29 %-ných p. a. úrokov zo sumy 45.000,- eur do 16.06.2020 spolu vo výške 1.516,73 eur. Žalobca neuplatňuje sumu nezaplattených poplatkov za upomínanie ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru celkovo vo výške 45,- eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaní vykonali úhrady vo výške 2.895,- eur a dňa 13.10.2022 došlo k započítaniu pohľadávky vo výške 1.215 eur, spolu vo výške 4.110,- eur. Žalovaná suma 48.543,- eur pozostáva z istiny vo výške 37.355,21 eur, nezaplattených úrokov ku dňu splatnosti vo výške 1.516,73 eur, úroku vo výške 5,29 % p. a. od 20.06.2020 do 13.10.2022 vo výške 4.881,73 eur a úroku z omeškania vo výške 5% p. a. od 20.06.2020 do 13.10.2022 vo výške 4.789,79 eur.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz dňa 09.11.2022 proti ktorému v zákonnej lehote žalovaní v 1./ a 2./ rade podali odpor. V podanom odpore namietali, že žalobca neuviedol v žalobnom návrhu, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Žalobcovi poukázali na ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľskú úver. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemožno považovať list označený ako „upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti“, nakoľko v tomto liste nie je uvedené, s ktorou splátkou je klient v omeškaní viac ako 3 mesiace. V liste z 19.06.2020 žalobca uvádza, že mimoriadnu splatnosť vyhlásil k 27.09.2019, nie je však uvedené pre omeškanie, s ktorou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru.

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že pred poskytnutím úveru požadoval od žalovaných potvrdenie o príjme a týmto spôsobom skúmal bonitu klienta. Vykonal aj dopyt prostredníctvom Slovenského registra bankových informácií. Zo žiadosti o úver vyplýva, že žalovaní boli manželia a mali 3 nezaopatrované deti. Žalobca výslovne poprel, že by neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zákon nepredpisuje formu a náležitosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, veriteľ musí buď vyzvať dlžníka, pričom by sa v uvedenom prípade mala dodržať písomná forma, alebo rovno namiesto výzvy adresovanej dlžníkovi možno uplatniť právo na zaplattenie celej pohľadávky.

4. V písomnom vyjadrení žalovaných v 1./ a 2./ rade namietali, že žalobca neskúmal osobný domáci rozpočet žalovaných, aké majú náklady na živobytie a preto podľa názoru žalovaných nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity klientov, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti vyplývajúce z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej poukazovali žalovaní v 1./ a 2./ rade na záver občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019, na ktorom došlo k zjednoteniu názoru, podľa ktorého pri výklade použitia práva veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti tak, že toto jeho právo je časovo obmedzené do splatnosti najbližšej budúcej splátky. Žalobca teda nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastane po vyhlásení rozhodnutia súdu vo veci samej, keďže mimoriadna splatnosť úveru nebola vyhlásená do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podľa názoru žalovaných zmluva obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN, ktorý je uvedený ako vážený

priemer priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov za všetky typy spotrebiteľských úverov vo výške 14,33 % p. a., namiesto priemernej RPMN vo výške 6,91 % p. a. zároveň po dosadení uvedených parametrov zmluva obsahuje nesprávny údaj RPMN vo výške 5,55 % p. a., resp. zo zmluvy nie je možné vyčítať všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Žalovaní navrhli, aby súd konanie v časti splátok spolu so zmluvným úrokom a úrokom z omeškania zročných od 15.03.2023 do 15.09.2045 zamietol a v časti neuhradených splátok istiny zročných ku dňu 15.02.2023 umožnil žalovaným uhrádzať v mesačných splátkach po 135,- eur pod stratou výhody splátok.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 23.02.2023 poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.06.2021 sp. zn. 16CoCsp/22/2021 podľa ktorého zo znenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky a to v prípade, že sa nejedná o spotrebiteľský úver bez akejkoľvek predchádzajúcej výzvy na zaplatenie dlžnej sumy, či upozornenia na možnosť predčasného zosplatenia úveru za podmienky, že to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Tejto konštrukcii logicky zodpovedá, že toto právo môže veriteľ uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V prípade, že ide o spotrebiteľský úver, môže žiadať veriteľ o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenia niektorej splátky, najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z uvedeného vyplýva, že pri aplikácii § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý umožňuje dodávateľovi predčasne zosplatiť úver, najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pre nezaplatenie ktorej dodávateľ môže žiadať zaplatenie celej pohľadávky, je vylúčená aplikácia § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka, že toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Žalobca poukázal na to, že zmluva o úvere obsahuje údaje o priemernej RPMN, ktorá je v zmluve o úvere uvedená pre medziúver vo výške 5,55 %, pri stavebnom úvere 2,91 %-to.

6. Pojednávania vo veci sa nezúčastnili žalobca, právny zástupca žalovaných, žalovaní v 1./ a 2./ rade. Neúčast' ospravedlnili, súhlasili, aby súd pojednával v ich neprítomnosti.

7. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 01.03.2023 rozhodol takto:

„I. Žalovaní v 1./ a 2./ rade s ú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 37.355,21 eur s 5%-ným p. a. úrokom z omeškania od 20.06.2020 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 150,- eur splatných vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. P r i z á v a žalobcovi voči žalovaným v 1./ a 2./ rade náhradu trov konania v rozsahu 54%, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

8. Proti rozsudku podali žalovaní v 1./ a 2./ rade odvolanie. Odvolací súd rozhodol:

„Zrušuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.“

9. Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

10. Pojednávania po rozhodnutí odvolacieho súdu sa nezúčastnili žalobca, právny zástupca žalovaných v 1./ a 2./ rade, žalovaní v 1./ a 2./ rade, u ktorých súd mal riadne vykázané doručenie predvolania na pojednávanie. Neúčast' ospravedlnili žalobca, právny zástupca žalovaných v 1./ a 2./ rade, žalovaní v 1./ a 2./ rade, súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti. V zmysle § 180 Civilného sporového poriadku súd pojednával v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalovaných a žalovaných v 1./ a 2./ rade.

11. Žalobca v písomnom podaní uviedol, že ku dňu podania žaloby mali žalovaní podľa amortizačnej tabuľky uhradiť splátky v celkovej výške 21 171,52 eur (za rok 2015 vo výške 1 333,52 EUR + roky 2016 až 2023 spolu vo výške 19 044,48 EUR + rok 2024 vo výške 793,52 eur). Žalovaní, tak ako vyplýva z výpisu z účtu konta medziúveru, do podania žaloby uhradili splátky v celkovej výške 14 104,22 eur. Ku dňu pojednávania vytýčeného na deň 19.04.2024, zostali neuhradené splátky vo výške 7 067,30 eur, t.j. 35,62 splátok vo výške 198,38 eur.

12. Žalovaní v 1./ a 2./ rade v písomnom podaní navrhli, aby ich súd zaviazal na plnenie v mesačných splátkach po 150,- eur.

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie: prostriedkami procesného útoku: písomnými vyjadreniami žalobcu, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, upozorením zo dňa 09.03.2020, vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.06.2020, prehľadom splátok, prostriedkami procesnej obrany: písomnými vyjadreniami žalovaných v 1./ a 2./ rade, listinnými dôkazmi, žiadosťou o úver, potvrdením o prijíme pre zamestnancom, súhlasom so žiadosťou o úver a ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré tvoria súčasť spisu, z vykonania ktorých súd zistil skutkový stav:

14. Na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2817621003 žalobca so žalovanými uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2817621003 zo dňa 10.08.2015, na základe ktorej žalobca žalovaným poskytol medziúver vo výške 45.000,- eur. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 269,04 eur, ktoré boli povinní uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 70,66 eur a 5,29 %-ný p. a. úrok za medziúver vo výške 198,88 eur, pričom sa uspokojovali v poradí úroky za medziúver a vklady na konto sporenia. Žalobca z konta sporenia na konto medziúveru preúčtoval len časť zodpovedajúcu úroku za medziúver. Uvedené preúčtovanie vykonal v zmysle čl. V. bod 5.3. zmluvy o úvere. Žalovaní porušili dohodnuté zmluvné podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 09.03.2020 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené dňa 19.06.2020 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 3.534,79 eur so sumou poskytnutého medziúveru 45.000,- eur, čo predstavuje sumu 41.465,21 eur. Dlhá suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje sumu vo výške 42.981,94 eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 41.465,21 eur, nezaplatených 5,29 %-ných p. a. úrokov zo sumy 45.000,- eur do 16.06.2020 spolu vo výške 1.516,73 eur. Žalobca neuplatňuje sumu nezaplatených poplatkov za upomínanie ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru celkovo vo výške 45,- eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaní vykonali úhrady vo výške 2.895,- eur a dňa 13.10.2022 došlo k započítaniu pohľadávky vo výške 1.215 eur, spolu vo výške 4.110,- eur. Žalovaná suma 48.543,- eur pozostáva z istiny vo výške 37.355,21 eur, nezaplatených úrokov ku dňu splatnosti vo výške 1.516,73 eur, úroku vo výške 5,29 % p. a. od 20.06.2020 do 13.10.2022 vo výške 4.881,73 eur a úroku z omeškania vo výške 5% p. a. od 20.06.2020 do 13.10.2022 vo výške 4.789,79 eur. Po rozhodnutí odvolacieho konania predmetom konania bol nárok na zaplatenie istiny 37.355,21 eur s prísl.

15. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného k 10.08.2015, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného k 10.08.2015, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

17. Podľa § 9 ods. 1 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného k 10.08.2015, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 2 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného k 10.08.2015, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

19. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného k 10.08.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného k 10.08.2015, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

21. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného k 10.08.2015, ak osoba v zmluve o spotrebiteľskom úvere označená ako veriteľ neoprávnené poskytne spotrebiteľský úver bez povolenia podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b) uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba v neplatnej spotrebiteľskej zmluve označená ako veriteľ je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sa nedohodnú inak; tým nie je dotknuté právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Po rozhodnutí odvolacieho súdu predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 37.355,21 eur s prísl.

26. Vykonaným dokazovaním v súlade s citovanou právnou úpravou súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v rozsahu nesplatenej istiny vo výške 7.067,30 eur a úroku z omeškania, v prevyšujúcej časti je dôvodné zamietnutie žaloby.

27. Je nesporné, že žalobca a žalovaní v 1./ a 2./ rade uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 10.08.2015, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným v 1./ a 2./ rade medziúver vo výške 45.000,- eur. Žalovaní v 1./ a 2./ rade porušili zmluvné podmienky, nesplácali úver riadne a včas, preto žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru 19.06.2020. Súd je názoru, že zaviazat' žalovaných v 1./ a 2./ rade

na zaplatenie celého zostatku nesplateného úveru nemožno, keď žalobca porušil povinnosť veriteľa konať s odbornou starostlivosťou pri posúdení tzv. bonity klienta. Žalovaných v 1./ a 2./ rade možno zaviazat' na zaplatenie nezaplatených splatných splátok úveru.

28. Pokiaľ žalovaní v 1./ a 2./ rade namietali, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka súd dospel k názoru, že žalobca splnil tieto podmienky, avšak nesplnil podmienku vyplývajúcu z § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného k 10.08.2015. Pri spotrebiteľských zmluvách je potrebné pri vyhlasovaní mimoriadnej splatnosti úveru aplikovať § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Veriteľ môže právo uplatniť najskôr až po uplynutí 3 mesačnej lehoty od omeškania dlžníka so zaplatením splátky a veriteľ musí upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Tieto podmienky žalobca splnil. Výzvou z 09.03.2020 upozornil na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Výzvu žalovaní v 1./ a 2./ rade prevzali 12.03.2020. Z prehľadu splátok je zrejmé, že v tom čase boli žalovaní v 1./ a 2./ rade v omeškaní s platením splátok vrátane splátky za marec 2020. Veriteľ uplatnil právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru 19.06.2020, t.j. po uplynutí 3 mesiacov od omeškania (splátky boli podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere splatné 15. deň mesiaca). Vzhľadom na uvedené mal súd preukázané, že žalobca splnil podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka nemožno aplikovať pri plnení zo spotrebiteľskej zmluvy, keď § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ustanovuje prísnejšie podmienky pre veriteľa v prípade spotrebiteľského vzťahu.

29. V zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 10.08.2015 mal veriteľ povinnosť pred uzavretím zmluvy skúmať bonitu žalovaných v 1./ a 2./ rade a túto posúdiť s odbornou starostlivosťou. Je pravdou, že žalobca do istej miery skúmal bonitu žalovaných v 1./ a 2./ rade, čo vyplýva napr. zo žiadosti o úver (č.l. 89 spisu). Keď žalobca zistil, že žalovaní v 1./ a 2./ rade majú čistý mesačný príjem 1.071,43 eur a 3 nezaopatrované deti, doterajšie záväzky 157,50 eur mesačne voči žalobcovi a 219,56 eur mesačne voči Slovenskej sporiteľni a.s., súd je názoru, že žalobca vôbec neposúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pretože pri príjme 1.071,43 eur mesačne, záväzkoch 157,50 eur a 219,- eur mesačne, 3 nezaopatrených deťoch (celkovo 5 osôb) nie je reálne možné, aby žalovaní v 1./ a 2./ rade boli schopní splácať úver žalobcovi vo výške 337,28 eur mesačne. Žalobca neposúdil bonitu žalovaných v 1./ a 2./ rade s odbornou starostlivosťou a sám sa vystavil riziku, že žalovaní v 1./ a 2./ rade nebudú spôsobilí plniť záväzok voči žalobcovi. V zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného k 10.08.2015 preto žalobca nie je oprávnený od spotrebiteľa vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Bonita vyjadruje hodnotu a dôveryhodnosť ekonomického subjektu (napr. firmy, jednotlivca, ale i obce alebo štátu) na finančnom trhu. Súvisí s hospodárením daného subjektu a vyjadruje tak jeho solventnosť, kredibilitu, schopnosť zhodnotiť vkladany kapitál resp. naplniť svoje záväzky. V širšom pohľade súvisí i s dobrou povestou. Napriek tomu, že často býva stotožňovaná s ratingom, ktorý predstavuje schopnosť splácať svoje dlhy, má bonita širší rozsah a rating je len jednou z jej zložiek. Bonita subjektu je najčastejšie posudzovaná bankami pred poskytnutím úveru, alebo inými subjektmi pred majetkovým vstupom do firmy, investovaním, alebo nadviazaním obchodného partnerstva. Všeobecne má hodnotenie bonity významný vplyv vo veriteľsko dlžníckych vzťahoch. Ak banka vyhodnotí klienta ako úveruschopného, vyjadruje tak svoju dôveru v jeho schopnosť plniť svoje záväzky. Čím je bonita firmy lepšia, tým vyzerá pre prípadných veriteľov menej rizikovo, a tým lacnejšie zdroje financovania môže byť schopná získať. Hodnotenie bonity určitého bankového klienta je výsledkom úverovej analýzy, ktorá je súčasťou úverového procesu. Po fáze žiadosti o úver nasleduje fáza skúšky úverovej spôsobilosti žiadateľa (analýza úverovej schopnosti), v rámci ktorej sa analyzujú tri hlavné právne pomery žiadateľa, osobná dôveryhodnosť žiadateľa a jeho hospodárska a finančná situácia. U individuálnych žiadateľoch banka posudzuje osobné údaje ako vek, pohlavie, stav a tiež trvalé príjmy a pravidelné výdaje žiadateľa, či celej domácnosti. Banka skúma tiež žiadateľovu úverovú históriu a platobnú morálku. Jedným zo zdrojov (nie jediným) týchto informácií je Spoločný register bankových informácií (SRBI file_0.wmf

ktorý zhromažďuje informácie o úveroch a dlžníkoch z podnikateľskej sféry od všetkých slovenských bánk a pobočiek zahraničných bánk pôsobiacich na Slovensku. V minulosti prebiehalo hodnotenie bonity dlžníka prevažne subjektívnym posúdením. V prvej polovici 19. storočia plnili funkciu bánk súkromní zmenárnici a tí individuálne posudzovali úverovú bonitu súkromníkov a štátov a podľa toho im požičiavali peniaze za rôzne vysoký úrok. S nástupom nepriameho financovania a hlavne pre potreby

inštitucionálnych veriteľov bolo potrebné hodnotenie viac zobjektívniť a zjednotiť jeho postupy. Začali sa čiastočne využívať rôzne matematicko-štatistické modely. Je nevyhnutné dať do pozornosti, že vo veci č. 303/20 Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto: Článok 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že preskúmanie účinnej, primeranej a odrádzajúcej povahy sankcií ustanovených v tomto článku za porušenie najmä povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa uloženej v článku 8 tejto smernice sa musí vykonať tak, že sa v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ zohľadní nielen ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré bolo prijaté osobitne na účely prebratia uvedenej smernice, ale takisto všetky iné ustanovenia tohto práva, pričom sa musia vykladať v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a ciele tejto smernice tak, aby uvedené sankcie splnili požiadavky stanovené v článku 23 tejto smernice. Vo veci C-679/18 Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto: Články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojennej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú istinu v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe. V zmysle bodu 26. preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia posudzovali úvery zodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu SHAPE * MERGEFORMAT file_1.wmf

Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné podklady a spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z., a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 2178/2018). Zákon o spotrebiteľských úveroch kladie veriteľovi povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou, ide teda o povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Veriteľ musí pritom posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda nielen jeho príjmy, ale aj výdavky. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/ domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrované deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej postačuje. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi posúdiť schopnosti spotrebiteľa splácať úver nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu. Vzhľadom na vyššie

uvedené nároky, ktoré na dodávateľa kladie úijné právo a s poukazom na ustanovenia § 7 ods. 1 ZoSÚ je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom.

30. Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190) posudzoval dodržanie hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti upravenej v článku 8 smernice 2008/48, t.j. preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu. K potrebe skúmania splnenia povinnosti dodávateľa pri overovaní bonity spotrebiteľa ex offa je potrebné poukázať taktiež na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zn. C - 679/18, podľa ktorého článku 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offa existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

Vzhľadom na vyššie uvedené nároky, ktoré na dodávateľa/veriteľa kladie úijné právo a s poukazom na ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity spotrebiteľa dodávateľom/veriteľom.

Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, je poskytnutie úveru spotrebiteľovi bez dostatočného alebo kvalifikovaného preverovania jeho schopnosti splácať úver ľahkomyselnosťou dodávateľa, ktorá musí ísť jednoznačne na jeho ťarchu; s dôsledkami upravenými v ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

31. Vzhľadom na uvedené v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 tohto zákona, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 tohto zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 tohto zákona sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, aj pri hrubom porušení povinností posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, okrem sankcie vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, zostáva zachovaná i ďalšia sankcia spočívajúca v zákonomom zákaze veriteľa požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Účelom ustanovenia § 11 ods. 2 vety prvej zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo zachovanie možnosti spotrebiteľovi splácať dlh v splátkach aj v prípade nesplácania úveru v lehote splatnosti a to v dôsledku porušenia povinností veriteľa nekonajúceho s odbornou starostlivosťou. Ak napriek zákonnému zákazu vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru obsiahnutého v ustanovení § 11 ods. 2 vety prvej zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobca v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zosplatnil spotrebiteľský úver, je právny úkon zosplatnenia úveru absolútne neplatným právnym úkonom podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko svojim obsahom a účelom odporuje zákonu.

32. Keďže žalobca porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 10.08.2015, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je právny úkon vykonaný v rozpore so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), teda absolútne neplatný právny úkon. Žalovaných v 1./ a 2./ rade možno zaviazat' na plnenie doposiaľ neuhradených splatných splátok úveru.

33. Na základe uvedených skutočností súd zaviazal žalovaných v 1./ a 2./ rade na zaplatenie neuhradených splatných splátok do dňa vyhlásenia rozsudku t. j. 19.04.2024, ktoré žalobca vyčíslil spolu na sumu 7.067,30 eur.

34. Súd povolil žalovaným v 1./ a 2./ rade plnenie v splátkach po 150,- eur mesačne s poukazom na možnosti a schopnosti žalovaných v 1./ a 2./ rade v zmysle § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku.

35. Podľa § 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom veci sú veci, ktoré patria vlastníkovi hlavnej veci a sú ním určené na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali.

36. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

37. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Súd priznal žalobcovi i uplatnený úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých neuhradených splátok úveru a vo výške v súlade s citovanou právnou úpravou.

39. V prevyšujúcej časti ohľadne uplatnenej istiny, vo výške doposiaľ nezročných splátok istiny úveru súd žalobu zamietol ako predčasne podanú. Vo vzťahu k uplatnenému úroku 1.516,73 eur, úroku vo výške 5,29 % p. a. od 20.06.2020 do 13.10.2022 vo výške 4.881,73 eur súd žalobu zamietol, keď vzhľadom na porušenie povinnosti veriteľa upravenej v § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 10.08.2015, úver je podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 10.08.2015 bezúročný a bez poplatkov. Žalovaných v 1./ a 2./ rade preto nemožno zaviazat' na platenie úrokov.

40. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, priznal žalovaným v 1./ a 2./ rade voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 70 %, keď úspech žalobcu bol v rozsahu 7.067,30 eur t. j. 15%, úspech žalovaných v 1./ a 2./ rade v rozsahu 41.476,16 eur t. j. 85%. Súd priznal žalovaným v 1./ a 2./ rade náhradu trov konania v rozsahu 70 % (85% - 15%). O výške trov konania súd rozhodne uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť

o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.